

[Ole Espersen]

den til Nordsøkoncessionen, som den er i dag? Synes venstre, at den koncession er rimelig? Skal den fortsætte? Hvorfor ikke også på et andet område skabe en større interesse hos alle befolkningsgrupper for at bære byrder, som vi skal? Hvorfor acceptere, at skattereglerne giver nogle urimelige fordele på andres bekostning? En ændring af rentefradragsreglerne ville af mange, mange i dette samfund føles som en retfærdighedshandling. Det er svært at få folk til at forstå, at man skal give 5,5 mia kr. eller mere til erhvervslivet samtidig med, at folk ikke kan se nogen som helst lysning på vores skattemæssige problemer. Jeg tror, der er vigtige områder, hvor vi kunne nå væsentlige resultater, hvis vi ikke bare fik tænkt nye tanker – jeg er sikker på, at de tænkes – men hvis der også var dristighed til at lægge dem frem her i folketinget.

Ellemann-Jensen (V):

Den folketingssamling, vi står over for, er nok den vigtigste i mange år. De ydre og indre problemer, som truer det danske samfund, er så store, at behovet for løsninger nu er akut. Derfor har vi i venstres folketingsgruppe forberedt os på denne folketingssamling, vi har udarbejdet en række forslag, som tilsammen udgør en økonomisk politik, der kan vende krisen. Det er forslag, som ændrer grundlæggende ved flere af de udviklingsmønstre, der har ført det danske samfund ind i krisen, og som derfor vil kunne skabe den tillid og optimisme, som der er behov for både herhjemme og ude i den verden, vi er så afhængige af.

Venstres forslag bygger på 3 hovedprincipper: der skal ske massive lettelser i erhvervenes omkostninger, bl. a. ved gennemførelse af, hvad vi kalder en erhvervsdynamisk skat-tepolitik. Der skal gennemføres en offentlig udgiftsreform, som overfører ressourcer fra den offentlige sektor til produktionen. Og der skal gennemføres sådanne ændringer i det sociale system og på arbejdsmarkedet, at det igen kan betale sig at arbejde.

Hr. Ole Espersen sammenfattede vore forslag med bemærkningen, at ledige altså skal drives til arbejde på arbejdspladser, vi ved ikke findes. Det var en meget smart bemærkning, hr. Ole Espersen kom med. Han overser, at venstres forslag samtidig skal skabe

disse arbejdspladser. Det ved hr. Ole Espersen, hvis han i øvrigt vil læse vores plan i dens helhed.

Venstre indleder altså folketingsåret med at lægge en lang række konkrete forslag frem på de nævnte områder. Vi påviser, hvordan gennemførelsen af venstres økonomiske politik vil kunne forbedre betalingsbalance og beskæftigelse i de kommende år i en størrelsesorden, der kan vise både omverdenen og os selv, at nu er udviklingen vendt i Danmark. Og jeg skal gøre hr. Ole Espersen opmærksom på, at venstres forslag er i nøje overensstemmelse med de råd, vi i denne sommer har modtaget fra OECD.

Vi har gjort dette arbejde ud fra den grundholdning, at dette at være opposition til en siddende regering giver en særlig forpligtelse til at præsentere et alternativ for befolkningen. Derfor har vi med interesse set frem til statsministerens åbningsredegørelse, der jo kommer på dette meget vigtige tidspunkt, hvor der er behov for at træffe vidtrækkende beslutninger. På den baggrund var statsministerens tale i tirsdags en stor skuffelse. Den kom til at afsløre regeringens totale magtesløshed over for den økonomiske krise, for der var ingen antydning, endsige præcisering af de midler, regeringen har tænkt sig at anvende for at vende 1980ernes katastrofekurs.

Statsministerens tale afslørede også regeringens given op over for udfordringerne. Vi bemærkede vel, at ordet »samarbejde« i forbindelse med landets ledelse først dukkede op i den allersidste sætning af statsministerens 47 minutter lange tale, og det dukkede op i den forbindelse, at statsministeren forventer, at folketinget vil vise evne og vilje til samarbejde. Ikke et ord om, at regeringen er villig til at gå ind i et samarbejde.

Reaktionerne på statsministerens tale har da også vist, at regeringen står alene. Erhvervsorganisationer, fagbevægelse og arbejdsgivere, alle har udtrykt skuffelse over regeringens uklare oplæg til folketingssamlingen. Og af Nationalbanken er det blevet understreget, at dansk økonomi overhovedet ikke kan tåle det finanslovsforslag, regeringen stiller med. Ja, selv regeringens forligspartier har haft travlt med at understrege, at dette alene er regeringens åbningstale, og at de aldeles ikke vil betragtes som støttepartier. De pågældende partier fik da for øvrigt hel-